

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 183/2021-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ľuboša Szigetiho podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov o návrhu navrhovateľa [REDACTED] na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. k. VP/37/20/K z 18. novembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Návrh **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrh navrhovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bol 5. marca 2021 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal preskúmania rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) č. k. VP/37/20/K z 18. novembra 2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

2. Z návrhu vyplýva, že navrhovateľovi bola napadnutým rozhodnutím uložená pokuta za porušenie povinnosti vyplývajúcej z čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon“).

Navrhovateľ uviedol, že písomné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov (ďalej len „oznámenie“) podal s oneskorením približne 2 mesiacov (funkciu navrhovateľ prevzal 15. mája 2020 a oznámenie podal 11. augusta 2020). Za omeškanie sa navrhovateľ listom zo 14. augusta 2020 ospravedlnil a ako dôvod uviedol pracovnú zaneprázdnenosť, ktorá vyplývala zo skutočnosti, že štátnu príspevkovú organizáciu – Univerzitnú nemocnicu L. Pasteura Košice prevzal v stave krízového manažmentu. V závere deklaroval dôslednosť a vážnosť oznamovania skutočností vyplývajúcich z ústavného zákona tým, že oznámenie za rok 2020 podal navrhovateľ v značnom predstihu.

II. Predbežné prerokovanie návrhu

3. Navrhovateľ s uložením pokuty nesúhlasí a ústavný súd požiadal o „*opätovné preskúmanie predmetného rozhodnutia v súlade s čl. 10 ods. 2 ústavného zákona*“.

4. Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na Ústavný súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred Ústavným súdom Slovenskej republiky upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

3.

5. Napadnuté rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené 24. februára 2021. Jeho návrh bol ústavnému súdu doručený 5. marca 2021.

6. Podľa § 234 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd preskúma, či rozhodnutie orgánu verejnej moci príslušného na konanie a rozhodovanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je v súlade s ústavou a príslušnými právnymi predpismi vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov.

7. Podľa § 42 ods. 2 písm. v) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je návrh na preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa osobitného zákona.

8. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

9. Podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom.

Podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q), r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

4. Ústavný súd o konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov judikoval, že zmyslom a účelom ústavného zákona je zabezpečiť právny mechanizmus ochrany verejného záujmu pri výkone verejných funkcií spočívajúci v zamedzení vzniku rozporu osobných záujmov verejných funkcionárov s uvedeným verejným záujmom v súvislosti s výkonom svojej funkcie a predchádzať zneužívaniu verejnej funkcie, prípadne zneužívaniu postavenia s ňou spojeného na osobný prospech. Zmyslom konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je preveriť plnenie ústavného zákona (IV. ÚS 177/07, III. ÚS 141/2010, II. ÚS 188/2014).

5. Konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je konaním sui generis upraveným ústavným zákonom, v rámci ktorého oprávnený orgán v konečnom dôsledku rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach verejných funkcionárov vyplývajúcich verejným funkcionárom predovšetkým z čl. 4 až čl. 8 ústavného zákona (III. ÚS 229/2017, II. ÚS 315/2018). V takomto konaní musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo zákonom (čl. 9 ods. 6 ústavného zákona).

6. V konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov leží dôkazné bremeno primárne na dotknutom verejnom funkcionárovi (navrhovateľovi), ktorý k tomu, aby bol v konaní pred ústavným súdom úspešný, musí preukázať, že jeho konanie ako verejného funkcionára nebolo v rozpore s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona, teda, že povinnosti verejného funkcionára vyplývajúce z tohto ústavného zákona neporušil, a preto nebol dôvod, aby bol sankcionovaný napadnutým rozhodnutím, ktorého súčasťou je spravidla aj pokuta (II. ÚS 125/2016, II. ÚS 787/2016, III. ÚS 632/2017).

7.

8. Z ustanovení zákona o ústavnom súde (§ 234 a nasl.) vyplýva, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je v právomoci ústavného súdu preskúmať, či je rozhodnutie orgánu konajúceho vo veci ochrany verejného záujmu z ústavného hľadiska udržateľné a akceptovateľné.

9. Ústavný súd návrh navrhovateľa podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahuje všeobecné náležitosti podania a návrhu na začatie konania (§ 39 a § 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti návrhu na začatie konania podľa § 236 zákona o ústavnom súde a či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Každý návrh na začatie konania pred ústavným súdom musí bez výnimky spĺňať všeobecné náležitosti, ktoré sa týkajú formy a obsahu. Táto požiadavka sa bez rozdielu vzťahuje na každý typ konania a na každého navrhovateľa. Návrh, ktorý nemá všetky náležitosti ustanovené zákonom, nie je spôsobilý na meritórne prerokovanie ústavným súdom, pričom ústavný súd môže takýto návrh odmietnuť (PL. ÚS 46/2015).

11. Ani pri uprednostňovaní materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti nie je na ústavnom súde, aby za navrhovateľa vyhládaval konkrétne dôvody namietanej neústavnosti, ktoré podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde majú tvoriť obsah návrhu a určovať rozsah ústavného prieskumu ústavným súdom, ktorý je podľa § 45 zákona o ústavnom súde rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania viazaný.

12. Návrh na preskúmanie rozhodnutia príslušného orgánu verejnej moci vydaného v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov musí obsahovať všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) v spojení s § 39 a osobitnú náležitosť podľa § 236 zákona o ústavnom súde.

13. Návrh neobsahuje viaceré obligatórne formálne a obsahové náležitosti požadované zákonom o ústavnom súde.

Navrhovateľ nespĺnil podmienku povinného právneho zastúpenia (§ 34 a § 43 zákona o ústavnom súde) v konaní pred ústavným súdom a k ním spísanému návrhu nepriložil splnomocnenie na zastupovanie.

Zároveň v návrhu absentuje petit, teda rozhodnutie, ktorého sa navrhovateľ domáha (§ 239 zákona o ústavnom súde).

Mimoriadne dôležitou náležitosťou návrhu na začatie konania je podľa § 43 zákona o ústavnom súde jeho odôvodnenie, keďže obsahuje argumentáciu, skutkové a právne dôvody, na základe ktorých sa navrhovateľ domáha zrušenia napádaného rozhodnutia orgánu verejnej moci. Právne relevantná argumentácia v tomto type konania musí rešpektovať predmet a rozsah prieskumnej právomoci ústavného súdu vymedzený v § 234 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavný súd preskúma, či rozhodnutie orgánu verejnej moci príslušného na konanie a rozhodovanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je v súlade s ústavou a príslušnými právnymi predpismi, pričom prihliadne iba na tie pochybenia príslušného orgánu verejnej moci, ktoré znamenali porušenie navrhovateľových základných práv a slobôd (MACEJKOVÁ, I., BARÁNY, E., BARICOVÁ, J., FIAČAN, I., HOLLÄNDER, P., SVÁK, J. a kol. Zákon o Ústavnom súde Slovenskej republiky. Komentár. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2020, s. 1499.). Takéto odôvodnenie v návrhu chýba. Jedinou argumentáciou, ktorú z ústavného hľadiska nie je možné považovať za relevantnú, je navrhovateľovo konštatovanie o pracovnej zaneprázdnenosti. Navrhovateľ však žiadnym spôsobom napadnuté rozhodnutie nespochybnil ani nevyvrátil porušenie povinnosti z jeho strany, ani neoznačil základné práva a slobody, ktoré mali byť napadnutým rozhodnutím porušené.

14. Z uvedených dôvodov ústavný súd pri predbežnom prerokovaní návrh navrhovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) pre nedostatok zákonom ustanovených náležitostí.

15. Na záver ústavný súd dodáva, že z dôvodov procesnej hospodárnosti nepristúpil k výzve navrhovateľovi na odstránenie nedostatkov návrhu. Vzhľadom na to, že k návrhu bolo pripojené napadnuté rozhodnutie výboru, ústavný súd ho preskúmal a konštatuje, že aj keď sa navrhovateľovi môže javiť ako prísne a nespravodlivé (k „prísnosti“ napadnutého rozhodnutia porovnaj napr. uznesenie o odmietnutí vo veci sp. zn. II. ÚS 787/2016, kde navrhovateľka síce oznámenie podala, avšak nie písomne výboru, ale elektronicky jeho predsedovi, alebo uznesenie o odmietnutí vo veci sp. zn. II. ÚS 448/2018, kde navrhovateľka nepodala oznámenie v dôsledku dlhodobej práceneschopnosti), z ústavnoprávneho pohľadu s prihliadnutím na námietku navrhovateľa obstojí.

16.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2021

Peter Molnár
predseda senátu